

SVĚTLO VE TMÁCH

Nad propastnou tůň byla tma.

I řekl Bůh: „Buď světlo!“...

V úsvitu poslal jsi Světlo,
paprsek pravý a život lidí.

Plejády barevných odstínů zrcadlí se
před tvou tváří, Hospodine.

To Světlo ve tmě svítí
a osvětluje každého člověka.

Plejády barevných odstínů zrcadlí se
před tvou tváří, Hospodine.

Tobě patří den, i noc je tvoje.
Tys upevnil slunce i hvězdy.

Plejády barevných odstínů zrcadlí se
Před tvou tváří, Hospodine.

Bylo tu pravé Světlo, to přicházelo na svět

A svět povstal skrze Něj.

K.K.

DUCHOVNÍ SLOVO

To světlo ve tmě svítí a tma ho nepochopila.

Biblický verš z evangelia podle Jana známe spíš v konvenčním českém ekumenickém překladu: To světlo ve tmě svítí a tma ho nepohltila. K netradičnímu výkladu mě inspiroval německý překlad, na který jsem narazil při práci na chystaném dokumentu o středověkém mystikovi, Mistru Johannesu Eckhartovi. Das Licht leuchtet in der Finsternis und die Finsternis hat es nicht erfasst. Sloveso erfassen obsahuje více barev, odstínů, vrstev. To světlo ve tmě svítí a tma ho nepochopila. Proč ne tato poloha? Došlo mi, že tma, o které Jan mluví, nemusí být jen ta démonická, vůči níž není těžké se vyhranit, ale že může být blíž mému každodennímu rozhodování, než by se mi vůbec chtělo zdát.

Biblický citát je stejně víceznačný, jako Eckhart sám. Citát odkazuje na světlo Boží, Kristovo, ale stejně tak na světlo Boží v člověku, který ho nese. Člověk, který je cestou světla, sám z něho čerpá. Čím víc ho skrze něj teče, čím víc ostatním cestu osvětluje, tím víc ho v člověku je. Čím více světla Kristova o podstatě Boha, světa, člověka, tím méně šeravých, černobílých kontur, tím méně jednoduchých polarizací na téma nebe-peko.

Vycházející slunce odhaluje barevný svět s mnoha nuancemi, rozmanitostmi. I to je, zdá se, jedním z důvodů nepřijetí Krista v lůně vyvoleného národa. Dovršuje Zákon tím, že člověka odkázaného na zachování dobrých Božích přikázání pouští do Boží dílny, apeluje na rozum, přemýšlení o motivech jednání. Aniž by popřel zásady světa starého, odhaluje barvy světa nového, který je ale starší, než cokoliv, neboť bez počátku. Východ slunce byl dlouho připravován a už nastal jeho čas. Končí dětství autoritativní výchovy a začíná dospělost, a s ní větší míra svobody, a s ní povinnost zodpovědnosti.

Není černobílého světa noci, ale barevnost dne znejišťuje, nutí přemýšlet, ale i důvěřovat. Eckhart, dominikánský mystik, duchovní, vysoký představitel soudobé církve, inspirace mnoha duchovních i vědeckých cest, byl ke konci svého pozemského života úspěšně obviněn z hereze. Jeho učení bylo a je předmětem zvláštního vášnivého přijímání a stejně vášnivého odmítání lidmi své doby i dnes. Barevný svět je světem rozmanitosti, svobody, nejistoty. Člověk vědomý si barevného světa a používající rozum se nutně musí dopouštět omylů, neboť nemá plné poznání věcí. Ale heretikem se stane teprve pro svůj mravní postoj, pro svou nepokoru, pro svou pyšnou neochotu brát do hry mínění autorit (vědeckých, učitelských, představených, Boha).

Svět je barevný, plný nuancí a odstínů, protože v něm vzešlo Slunce. Jen člověk noci ho vidí černobíle, jednoduše, nekomplikovaně. To světlo ve tmě svítí a tma ho nepochopila ...a tma ho nezachytila ...a tma si ho nevšimla.

o. Jan

Kudy chodí milost

Když mě týden po operaci převezli z „jipky“ na pokoj číslo 306, byl jsem rád, že ležím u okna a vidím kousek věží. Byli jsme tu čtyři. Poněvadž v neděli zrovna skončila chřipková karanténa, dva dostali propustku. Já na pokoji zůstal s tím, jehož společnost byla pro mne utrpením. Nejen proto, že byl životem totálně otrávený, ale jeho řeč byla samé klení, neměl rád sebe ani nikoho jiného. Stále přetřásal historiky o ženách, které ho prý jen vysávaly z peněz a nakonec odkoply. Zůstal sám, nikdo za ním nepřišel, nikoho nezajímal.

Po nějaké chvíli přišla za mnou návštěva z nejvzácnějších. Trochu jsem se styděl, když se kněz začal hlasitě modlit. Při desátku „Který byl za nás ukřižován“ náhle kněze přerušil spolupacient otázkou, zda si může sednout blíž. Jen tiše naslouchal. Když modlitba skončila, všimnul jsem si, že tomu člověku po vrásčité tváři tekou slzy.

„Pane faráři, já jdu v úterý na kudlu. Vzpomeňte si na mě!“. Než návštěva skončila, požehnal kněz i tohoto nemocného.

Pak bylo dlouhé ticho a já v něm našel odpověď na otázku, proč mě dali právě na tento pokoj. Možná abych se napříště za znamení kříže nestyděl a byl nástrojem v rukách Spasitele.

Vám

CO NÁS ČEKÁ V MEZIDOBÍ?

- 7.6. - Slavnost Nejsvětější Trojice.** Při bohoslužbě budou přijímáni noví ministranti.
Od 14:30 dětské odpoledne ve farní zahradě. Jsou zvány hlavně děti, pro které bude připraveno mnoho soutěží.
- 11.6. - 18:00 - Slavnost Těla a Krve Páně.** Bude také průvod s Nejsvětější Svátostí.
- 14.6. - 9:45 - První svaté přijímání,** poté bude následovat zahradní slavnost.
- 15.8. - Slavnost Nanebevzetí Panny Marie.** Poutní bohoslužbu v 9:45 s duchovní hudbou bude celebrovat opat Marian Rudolf Kosík, O. Praem.

Program duchovní hudby

28.6.2009 v 9:45 Sóla-sbor-varhany

Zdeněk HATINA: MISSA IN HONOREM
 SANCTISSIMAE TRINITATIS op. 20

Stanislav K. VRBKA: AVE MARIA
 PANIS ANGELICUS

15.8.2009 v 18:00 Sóla-sbor-orchestr-varhany

P.Ferdinand HRUŠAT: SOLEMNIS PROCESSIO

Josef ČAPKA-DRAHLOVSKÝ: MISSA SOLEMNIS op.265

W. A. MOZART: ALELUJA, AVE VERUM CORPUS

Miroslav PŘÍHODA: AVE MARIA
 STAROBRNĚNSKÝ ZDRÁVAS

Alois STRÉBL: O, SALUTARIS HOSTIA

CO SE DĚLO V DOBĚ VELIKONOČNÍ?

Námořnický výcvik - Dětský karneval 2009

„Nápnout plachty a zvednout kotvu, vyrážíme!“ Podobnými slovy by měla začínat každá správná plavba. Bez posádky to však nejde, a tak zavítal kapitán Pepek námořník se svým prvním důstojníkem - sličnou Olive – k nám do Zábrdovic, kde se pokusil v neděli 19. dubna 2009 naverbovat nějaké plavčíky. A bylo opravdu z čeho vybírat. Na konkurs se dostavily téměř všechny pohádkové bytosti, které v zábrdovické farnosti můžeme nalézt. Jen pro vaši představu uvedu několik málo z nich. Nejpočetnější skupinu tvořila Sněhurka se šesti trpaslíky. Šmudla prý ještě nesplňuje věkovou hranici, aby mohl na moře, ale podle

kuloárních informací je hlavním problémem jeho strach z vody a charakteristika „neplavec“. Dále v zástupu mořečtivých uchazečů byl pirát Petr se svým mladším bratrem, Bob a Bobek - Králíci z klobouku, královna Natálka, Obelix, Pipi dlouhá punčocha, princezny, kouzelníci, zvířátka, exotičtí obyvatelé Indie, vojáci a další dobrodruhové.

První prověrkou zájemců o plavbu byl test paměti. Každý se musel vzájemně představit co největšímu počtu jednotlivých účastníků a následně, na vlnách hudby pouštěné DJ „kytičkou“ Grúzou seniorem, rozpoznat všechny hledané mezi přítomnými. Mezitím DJ „čertík“ Grúza jr. byl v centru dění a náramně si užíval svůj první karneval. Tuto zkoušku zvládli všichni na jedničku, a tak nastal čas na tanec a občerstvení.

Další úkoly měly prověřit obzvláště fyzickou připravenost, a tak Pepek s Olive prověřili hbitost, rychlost, stabilitu, ohebnost, mrštnost, pružnost a další vlastnosti potřebné pro šťastné zvládnutí plavby. Každý správný plavčík musí taktéž prokázat týmového ducha, ochotu ke spolupráci, a proto se adepti rozdělili po dvojicích a postupně spojovali jednotlivé části svého těla dle zadání a snažili se v této poloze vydržet co nejdéle. Pokud se jim to dařilo, byl jim přidělen další spoj, který museli vytvořit a tak stále dokola. Jelikož byli všichni velmi šikovní, Pepkovi s Olive došly jednotlivé lístečky a museli prohlásit všechny soutěžící za vítěze.

Po všech těchto nástrahách už přišla mořeplavecká průprava. Jednotlivé posádky se nalodily do svých škunerů a vyzkoušely si všechny úklady, které jim moře může připravit. Jedním z nich bylo bezvětrí, při kterém musely pádlovat a pádlovat. Naopak v bouři bylo nutné se rychle připevnit ke stěžni a doufat v brzký příchod klidného počasí. Poslední a nejnebezpečnější léčkou však byli piráti, které není radno provokovat, a proto je potřeba rychle utéct nebo se schovat. Po celém odpoledni byli všichni plavčíci Pepkem a Olive shledáni schopnými podstoupit náročnou plavbu a mohli vyrazit za dalším dobrodružstvím.

Na tomto místě bychom rádi poděkovali našim proviantřákům, kteří zajistili hojnost občerstvení a obsah tomboly, a dále těm, díky kterým se paluba a kajuty leskly jako nové.

Pokud si chcete prohlédnout další obrázky z námořnického výcviku, podívejte se na <http://picasaweb.google.com/michal.skrdla/Karneval2009>.

MiŠ

Začal docela obyčejně.... na židenickém nádraží. Zaplnili jsme celé nástupiště, bylo nás totiž 49 lidí a 4 kočárky. Vlakem jsme přijeli do Babic nad Svitavou, kde jsme se vydali směrem na hrad Ronov. Tady začínala velká námořní hra.

Stali se z nás obyvatelé přístavního města Maracaibo a v dopise jsme se dozvěděli, že našeho kamaráda Jacka přepadli piráti, okradli ho o zlato, které pro nás všechny veze z daleké země Eldorádo, a unesli ho. Vydali jsme se ho tedy všichni na jedné lodi podle hvězd hledat. Doplavili jsme se nejprve na Ostrov pavouků, kde každý, kdo chtěl dál, musel projít pavučinou. To byl pro leckoho těžký úkol, ale všichni jsme ho zvládli. Bohužel jsme se dozvěděli, že náš přítel Jack je pryč, a tak musíme za ním. Plavili jsme se dál a dál a dopluli jsme na další ostrov, který se jmenoval Ostrov kokosových ořechů. Tam jsme potřebovali doplnit zásoby jídla, a tak každý musel najít ořech a hodit ho do lodi. Ale dozvěděli jsme se to stejné – přítele Jacka už z ostrova zase piráti odvezli. Pluli jsme tedy dál, až se před námi objevil Ostrov věčné tmy. Náhle se nám zatmělo před očima a museli jsme jít navázáni na laně, abychom vůbec

někam na ostrově došli. Kapitán nám přečetl (měl baterku), že Jacka už zase piráti odvezli z ostrova a my musíme plout ještě dál. No, byla to úmorná cesta, ale zvládli jsme ji. Na dalším ostrově přišla rána: už dlouho jsme neměli ovoce ani zeleninu a tak (podle zkušeného kapitána) by nás mohla přepadnout zlá nemoc kurděje. Šťěstí nám ale přálo. Ostrov, na kterém jsme byli, byl porostlý zelnými hlávkami. A tak každý vzal pytel a musel šlapat zelí. Kurděje nám tedy už nehrozily, ale dozvěděli jsme se, že Jack už je zase pryč. Plavili jsme se dál a dopluli jsme na ostrov otrokářů, kde byl náš přítel přivázan ke stromu. U něho seděl otrokář. Naštěstí bylo na ostrově rozházeno tolik zlaťáků, že jsme jich posbírali dost na to, abychom mohli přítele Jacka vykoupit z otroctví. A pak už hurá na piráty, kteří ukradli Jackův poklad. Plavili jsme se dál velkou rychlostí a na Ostrově pirátů se strhl velký šermířský souboj mezi Jackem a náčelníkem pirátů. Byl to souboj dost nebezpečný, šlo v něm o život. Pirát byl ale nakonec přemožen a byla mu darována milost. Poklad – zlaté valounky a pruty za země Eldorádo - jsme rozdělili spravedlivě mezi celou posádku naší velké lodi a ještě zbylo i na ostatní obyvatele města Maracaibo, takže už nikdo netrpěl chudobou a hladem. A tak skončila naše velká námořní hra.

Výlet pak pokračoval už docela obyčejně, ale pěkně. Šli jsme lesem do Vranova, po cestě jsme si různě povídali. Pan farář nás zkoušel z náboženství a kdo odpověděl správně, toho za odměnu svezl v kočárku. Tak jsme si užili spoustu legrace. Ve Vranově na hřišti někteří hráli fotbal a někteří odpočívali. Čas rychle utíkal a my jsme po fotbale taky rychle

leckoho těžký úkol, ale všichni jsme ho zvládli.

utíkali do Adamova na vlak. Utíkali jsme tak moc, že jsme předběhli vlak asi o třičtvrtě hodiny, takže nám zbyl čas i na zmrzlinu. Někteří se stavili na pohár už ve Vranově a ti pak dojeli do Brna autobusem. Celý den pěkně svítilo sluníčko, tak se nám letošní výlet krásně vydařil.

Anička O.

Motto: „Tobě patří den, i noc je tvoje, tys upevnil světlo noci i slunce“

(Žl 74,16)

Dlouhá noc kostelů, akce, která má v sousedním Rakousku již několikaletou tradici (letos proběhla 5.června) se stala inspirací pro pořadatele **Noci kostelů**. Pod záštitou Mons. Vojtěcha Cikrleho, biskupa brněnského a hejtmana Jihomoravského kraje Mgr. Michala Haška se 29.května 2009 k projektu připojilo i Brno. Stranou nezůstal ani náš zábrdovický kostel Nanebevzetí Panny Marie. Brněnští organizátoři jistě netušili, že zájem předčí očekávání... Kostely a modlitebny „praskaly ve švech“. A to nejen ty ve středu města. Bohatý a pečlivě připravený program začal v zábrdovické farnosti v 16 hodin Hudební dílnou ve farním sále a malbou na dlažbu před kostelem, kde děti tvořily pod trpělivým vedením Věrky, Markéty a Honzy. Malování se snažili zúčastnit i ti nejmenší, byť jen stopami barev na podrážkách botiček a kolech kočárků. Větší děti s radostí a pěkně dlažbu pomalovaly a rozmary počasí snad ani nevnímaly. O prohlídku kostela byl obrovský zájem a u stolku s razítkem do pasu poutníků bylo stále plno. Mezi farníky se našlo dost ochotných „pořadatelů“, kterým při nedostatku informací či znalostí ohledně historie a výzdoby kostela vždy ochotně vypomohli pan farář, otec Jiří a pan kaplan, otec Jan. Návštěvníci využili možnosti fotografovat, což běžně není možné. Prohlídku umocnila projekce filmu o sakrálních památkách jižní Moravy a vystoupení skupiny Cappella Polyphonica Salesiana. Poutníci byli všech věkových kategorií, mladí, starší, děti, věřící i nevěřící. S velkým zájmem se setkala možnost prohlídky kůru a varhan s odborným výkladem ředitele kůru pana Zdeňka Hatiny a tři sólové varhanní vstupy. Při běžné liturgii nemáme příležitost slyšet v jeho profesionální interpretaci koncertní skladby. Překvapilo mě, že to lidé nebrali jen jako hudební kulisu, ale pozorně naslouchali a zajímali se o hraná díla.

Je toho hodně, o čem by se dalo psát. O nečekaných setkáních, nasbíraných zkušenostech pro příští Noci kostelů, o tom, jak jsme po půlnoci, spokojeni odcházeli domů při „nejkrásnějším osvětlení“ našeho kostela...

Pro mnohé byl tento večer jen procházkou po historických památkách našeho města. Možná, že ne však poslední. Třeba se vrátí. A nejen jako turisté, ale obdařeni tím úžasným darem, kterému říkáme tak prostě VÍRA...

D.K.

(Bohoslužba k 800-letému premonstrátskému výročí očima ministranta)

V ministrantském sboru si často klademe otázku, která bohoslužba církevního roku je pro nás nejnáročnější a nejslavnostnější. Tuto otázku zvláště propíráme při rozhodování o počtu udělených bodů do ministrantské soutěže. Na nejvyšších příčkách se tradičně drží Bílá sobota a ostatní svátky velikonočního tridua. Také půlnoční mše svatá a vigilie Svatého Ducha jsou mezi námi hodnoceny velmi vysoko. Kategorii „elitních“ mešních obřadů však letos zřejmě vyhrála Bohoslužba k 800-letému výročí premonstrátského působení v Zábrdovicích za účasti všech možných opatů výše zmíněného řádu, a také diecézního biskupa.

Když jsme se oné památné neděle sešli po „osmé“ v kostele, zjistili jsme, že účast je opravdu hojná. Vzpomněli jsme si i na předchozí návštěvu našeho pana biskupa v Zábrdovicích při biřmování před nějakými pěti nebo šesti lety, která skončila malým (VELKÝM) ministrantským fiaskem, jelikož počet přísluhujících tehdy nepřekročil deset a funkce tradičně svěřované těm nejmenším museli obsloužit oba ExŠéfové (Vítek a Dominik).

Shromaždiště na faře však bylo těsně před desátou plné nejen biskupa, opatů a kněží, ale také dostatku ministrantů. Nezbývalo než se seřadit, vydat poslední pokyny („Při hymně se nesmát!!!“), odbýt všetečné dotazy („Co když usnu?“) a také potrestat pohlavkem evidentní drzosti („Co když mi vypadnou žuby?“). Mnohahlavý průvod pak už celkem bez problémů vyrazil z fary ke kostelu za zvědavého přihlížení kolemjdoucích.

Obřad sám byl opravdu slavnostní, kostel naplněný, chrámový sbor dobře naladěný a ministrantský sbor při hymně se nesmějící (poprvé po pěti letech). Jedinou liturgickou kaňkou na jinak bezchybné bohoslužbě tak bylo trochu zmatečné klekání a vstávání způsobené jednak neprůhledností presbytáře přes hradbu těl a druhak špatnou dohodou s hostujícími ministranty. Také Latina, kterou jsme nacvičovali pod Zdeňkovým vedením, nakonec proběhla jen ve velmi malém rozsahu a ani populární slovo Quoque (čti: kvokve), o němž jsme se domnívali, že patří do receptu na slepičí polévku, jsme při liturgii nepoužili.

Celkově lze říci, že tato velká akce proběhla důstojně a opět nám trochu připomněla historii a počátky našeho farního kostela. Umožnila nám také opět se setkat jako celé farní společenství. Příjemným zakončením celého slavnostního dne se totiž stalo grilování na farní zahradě, za účasti farníků, nefarníků a 12 kilogramů masa, které se tradičně protáhlo až do pozdních večerních hodin. Za ministrantský sbor tedy mohu vyjádřit se slavností plnou spokojenost a zároveň nadějí, že 850-tého výročí se jako křepcí staříci a veteráni sboru ještě zúčastníme.

-km-

Noc kostelů – malování dětí

Nejvíce se mi líbilo, jak pěkně k sobě pasují žlutá, modrá a růžová barva. Ráda bych to zopakovala.

Hanka (7 let)

Líbilo se mi, že jsem si mohl nakreslit Šalomounův chrám a minaret. Hlavně to bylo dobře zorganizováno. Nevím jak ostatním, ale mně se to líbilo.

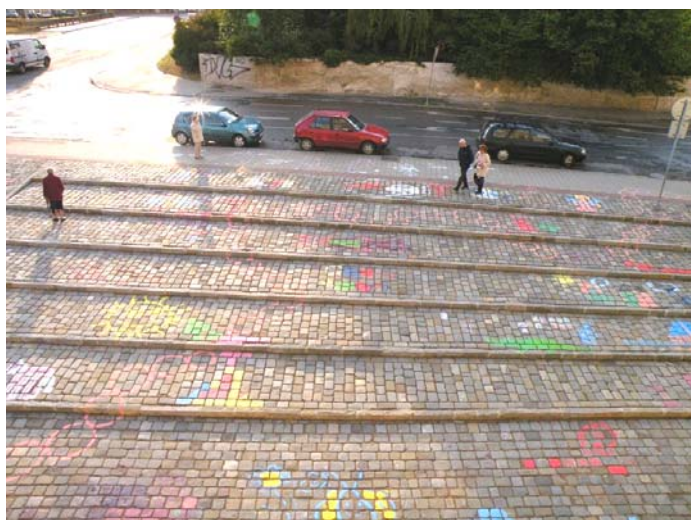
Jirka (9 let)

Nejvíce se mi líbilo, že jsem mohla namalovat kříž, na kterém umřel Spasitel, a černouška. Klidně bych to opakovala.

Marika (11 let)

Akce malování na chodník před kostelem byla skvělým zapojením dětí do Noci kostelů. To, že se nemalovalo křídami bylo pro děti přitažlivé a nabízelo nemalé oživení. Podle mého názoru jsou děti na kreslení křídami na chodník zvyklé, ale moci malovat štětcem a barvou byla dozajista vítaná změna. Výtvary dětí to mohou dosvědčit dodnes. To je ostatně také báječné, totiž že se barvy z chodníku jen tak nesmyjí a obrázky zdobí náš příchod do chrámu přece jen nějaký ten pátek i po akci. Malování na chodník bylo velmi dobrým počinem a díky organizátorům za jejich čas, práci a úsilí (hlavně Věrce a Honzovi). Bohu díky za požehnání, jež se projevilo mimo jiné příznivým počasím.

Tomáš (36 let)

Gratulace k životnímu jubileu

V době Velikonoční oslavil své 80. narozeniny pan Václav Sokol, člen našeho zábrdovického sboru. I my se dodatečně připojujeme ke gratulacím a vyprošujeme do dalších let života hojnost Božího požehnání a darů Ducha svatého. A v neposlední řadě také aby Vaše zlato v hrdle nikdy neztratilo svůj lesk. Jsme moc rádi, že Vás mezi námi máme.

ZE ŽIVOTA NAŠÍ FARNOSTI

Milí farníci, již jsme poznali ministranty, spolča mladých a dnes se dovíme, jak to chodí v nynějším biřmu.

Biřmo

Naši skupinu tvoří osm dívek a pět hochů, z toho jedenáct středoškoláků a dva vysokoškoláci. Přibližně osm měsíců se scházíme pravidelně každý týden po středeční mši svaté, abychom se pod vedením našeho pana faráře, otce Rouse, připravovali na přijetí svátosti biřmování v příštím roce. Kolem sedmé hodiny večerní nás můžete spatřit, jak se v malých hloučcích trousíme k zábrdovické faře. Pan farář má pro nás obvykle nachystáno několik druhů čaje. Můžeme si zvolit mezi čajem zeleným, černým nebo ovocným a pro opravdu velké labužníky je připraven i čaj jasmínový.

Abychom si procvičili znalosti Písma svatého, soutěžíme v rychlosti hledání biblických citátů. Následuje zhruba hodinový výklad pana faráře, který okořeňuje mnoha vtipnými zážitky ze svého života. Na závěr samozřejmě nemůže chybět ani modlitba před nejsvětější svátostí.

Mezi námi vládne přátelská atmosféra a všichni se na naše setkání vždycky těšíme. Abychom se navzájem mezi sebou lépe poznali, plánujeme na září letošního roku společný výlet.

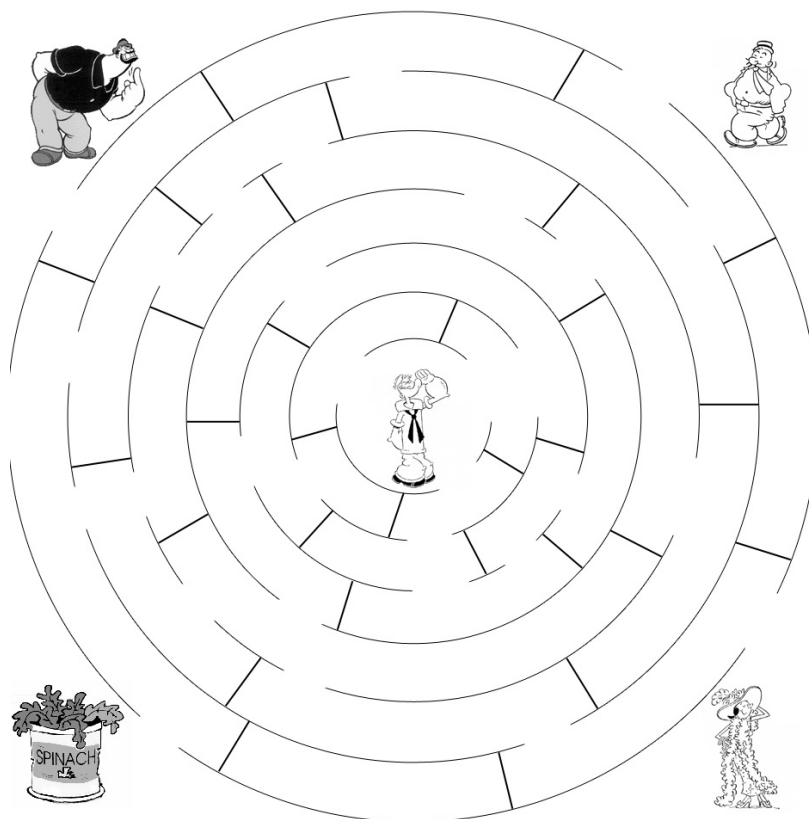
Zdeněk Kubík

KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ.

Milé děti, je tady další kolo soutěže! A s radostí můžeme říci, že v předcházejícím kole získala Anička Oujezdská 5 bodů! Neváhejte a přidejte se také. Výsledky odevzdávejte Míšovi nebo Martině Škrdlovým! ☺

Kategorie pro nejmenší

Pepík námořník po karnevalu chvíli nedával pozor a ztratil jak špenát tak Olive. Pomůžete mu najít cestu z bludiště, tak aby vzal špenát a našel Olive?

Kategorie pro mladší

Poznej postavu ze starého zákona

Ani v této úloze na karneval nezapomeneme a hledáme muže, který se musel také stát námořníkem. Nejprve si ale musel postavit vlastní loď (archu) a do ní uložit všechny živočišné druhy. Měl tři syny Sema, Chama a Jáfeta.

Hledejte námořnické vybavení

Z následujících slov zkuste odhadnout o jakou námořnickou potřebu se jedná.

První necht' je vám inspirací: brzyel (brzy = už) -> uzel

komá

do-re-mi-fa-sol+no

dovednost

tuleň

Kategorie pro starší

Poznej postavu ze starého zákona

Byl synem Amittaiho. Utíkal před Bohem, protože ho neposlechl a nechtěl prorokovat v Ninive. Nastoupil na první loď, která kotvila v přístavu Jafa. Po dni plavby se zvedla vichřice, kterou mohla utišit pouze jeho oběť a proto byl vhozen do moře, kde ho spolkla ryba, ve které strávil tři dny a noci.

Odhal slavného mořeplavce

Pirátství se rozšířilo v době, kdy lodě přivážely z Ameriky drahé kovy. V Indii se pirátům říkalo bukanýři, což byli původně francouzští lovci, kteří se stali piráty, jenž terorizovali španělské državy ve prospěch jiných evropských států, nejznámější byl Henry Morgan. Založil přístav Tortuga, který obsadili Angličané. Udělali z něj jedno z protipirátských center. Počátkem 18. století vznikla řada pirátských band. Například banda Edwarda Teache. Ta napadala obchodní trasy v Karibiku, často se odvážila loupit i podél celého pobřeží Afriky, zcela výjimečně vyrazila i k Indii, avšak u evropských břehů se neukazovala, neboť zde jí hrozilo nebezpečí. A veliké. Ani si nedovedete představit.

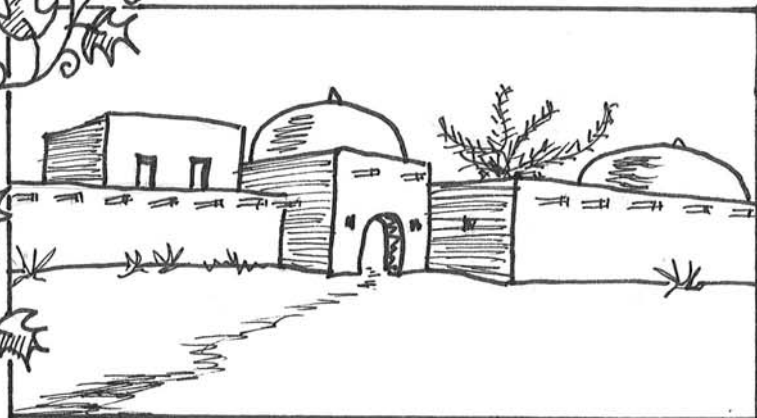
V polovině 18. století se pirátství omezilo díky soustředěnému úsilí evropských zemí. Pirátům hrozily velmi těžké tresty, přesto mnoho z nich nepřestalo. Korzáři byli piráti s povolením vlády. Z hlediska jejich země byla jejich činnost legální.

PRO VELIKOU NENAVIST KRALE SAULA
NEZBYLO DAVIDOVI NEŽ ZE ZEMĚ IZRA-
ELSKÉ ODEJÍT. MEZI IZRAELITY A
FILIŠTÍNSKÝMI SE OTĚT SCHYLOVALO
K BOJI A KRÁL SAUL MĚL STRACH.
BŮH HO OPUSTIL A SAUL TO VĚDĚL.
V BOJI ZAHYNUL ON I JEHO SYN.

NÝNĚ SE MOHL DAVID DO
IZRAELE VRÁTIT JAKO JEHO
KRAĚ

Kráľ David V.

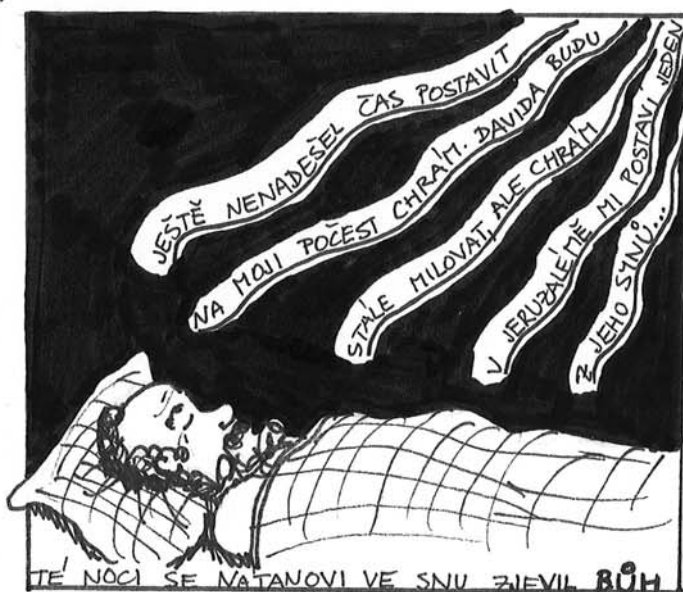
VOLNĚ PŘEVYPRÁVĚNO Z BIBLE
TEXT A OBRAZKY: KS.

JEDNÍM Z PRVNÍCH DAVIDOVÝCH ČINŮ PO NĀSTUPU NA
TRŮN BYLO, ŽE DOBYL MĚSTO JERUZALEM A UĎĚLAL JE HLAV-
NÍM MĚSTEM IZRAELE. OKOLO MĚSTA VYBUDOVAL MOHUTNĚ
HRADBY A V NICH KRÁĚOVSKÝ PALÁČ.

POTOM SE DAVID ROZHODL PŘENĚST DO JERUZALEMA ARCHU ŤMLUVY, SVITKY A DESKY,
DO NICHŽ KŮYSI MOŽÍŠ ZAPSAL BOŽÍ ZÁKONY. LIDE JE PROVAŽELI, ZPÍVALI A JĀSALI
RADOSTI, A HRĀLI NA LOUTNY A TAMBURIŇY.

POKRAČOVĀNĪ TŘĪŠTĚ